

9. DOKLADNI LIST

k 10. listu Novic. 1849.

Kdor želi, kako oznanilo v *dokladni list* natisniti in Novicam perdjati, plača za *vsako verstico* z navadnimi *srednjimi* čerkami 4 kr., če oznanilo le *enkrat* natisniti da; *dvakrat* 5 kr. *trikrat* pa 6 kr. J. Blaznik.

Oznanila c. k. deželnega poglavarstva.

št. 4244.

(42.)

Po naznanjenju ministerstva notranjih oprav od 20. svečana 1849 št 968 so Nj. c. k. veličastvo z narvikšim sklepam od 12. svečana t. l. besede „Viribus unitis“ v svoj predgovor zvolili.

Kar se sploh na znanje da.

Od c. k. ilirskiga poglavarstva.

V Ljubljani 28. svečana 1849.

Št. 3808.

Razglas

(34.) (1)

c. k. ilirskiga poglavarstva.

Zastran izdajbe 25,000,000 gold. v tri percentnih kasnih navestenjih po 1000, 500, 100 in 50 gold.

Z narvikšim sklépam od 8. prosénca 1849 so Njih veličastvo sklep državnega zbora od 3. ravno tistiga mészca poterdili in visoko denarstveno ministerstvo je oblast dobilo, zaobrestljive državne liste izdati, de se posebne državne potrebe opravijo.

Po tej oblasti je visoko denarstveno ministerstvo s sklepam od 6. t. m. št. 1524/D. M. 25 milionev gold. v tri percentnih kasnih navestenjih v zneskih od 1000, 500, 100 in 50 gold. izdati sklenilo.

Te navestenja (Anweisungen) se bodo na Dunaju pri državni centralni kasi in pri pooblasteni avstrijski narodni banki, v deželah pa pri deželnih plačilnicah (Zahlämtern) in pri banknih podružnicah izdajale.

Posestniki téh navestenj imajo dobiček, de se navestenja, kadar kdo hoče, popolnoma in z obrestmi vred pri vsih očitnih kasah, kakor tudi pri narodni banki kakor plačila prejemaajo, ali pa pri državni centralni kasi, pri deželnih plačilnicah in pri kasah narodne banke z gotovimi denarji izplačujejo.

Pri ravno téh kasah se tudi, razun takrat, ko se navestenje kakor plačilo da, ali z gotovimi denarji izplača, obresti po željenji tudi že po preteklim pollétu gotovo plačajo. Obresti pa, ki od dné spiska, t. j. od 1. prosénca 1849, tečejo, mora posestnik navestenja na zadnji strani tega za vsak dan prerajtani kasi, ktera jih izdaja, poverniti ali pa v dobro pripisati. Temu nasproti se imajo pa tudi tistim posestnikom navestenj, kteri kako navestenje v zameno ali namest plačila pri kaki dajo, do dneva oddatbe nabrane obresti poverniti ali v dobro pripisati.

Če kdo želi, se dajo v polajšanje razpošiljanja in v zamenjevanje navestenj tudi déli navestenj po 25 gold., in 10 gold.; za ktere se pa le celolétne obresti plačujejo, razun če se navestenja namest plačila ali pa gotove zaméne prejemaajo.

Sicer pa zamorejo kazne navestenja tudi kakor plačila na državne dolgove, ali kakor poročni denar (kavcion) služiti, ki se ima v prid kake očitne denarnice dati.

Kakošne podobe so te navestenja, se pri plačilnicah v Ljubljani in Celjovcu, dalje pri kresijah

in kresijskih plačilnicah kakor tudi pri kantonskih gosposkah vidijo.

Te pravila se s pristavkam očitno naznanijo, de so se te navestenja pri državni centralni kasi 12. t. m. začéle izdajati; dan, kadaj jih bo začela pooblastena avstrijska narodna banka izdajati, se bo posebej na znanje dal.

V Ljubljani 22. svečana 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavár.

Št. 4113.

Razglas

(39.) (1)

c. k. ilirskiga poglavarstva.

Zastran odrajtovanja 1 gold. 30 krajc. daca od eniga čistiga centa solí iz solnije v Halu kupljene in čez tiroljsko mejo prodane.

Z narvikšim sklepam od 10. maliga travna 1848 od Nj. veličastva privoljeno ponižanje solne cene pri solnii v Halu od 5 gold. na 3 gold 30 krajc. od centa je po imenovanim nar vikšim sklepu razložno razodeta volja Nj. veličastva in dobrota, ktera je samo tiroljski in forarlberski deželi naklonjena in torej samo njo zadéne.

Iz tega sledi, de se z ozirom na pravila § 436 colniga in državno-samoprodajstviniga reda, potem §§. 318 in 319 colne strahovavne postave sol, ki je v halski solnii na Tiroljskim za izjemano ponižano ceno 3 gold. 30 krajc. od centa kupljena, ne smé čez méjo tiroljske in forarlberske dežele v druge kraje cesarstva voziti.

Le zavoljo tega, de so bile morde nektere na tiroljski meji ležeče pokrajne cesarstva sol doslej iz Tiroljskiga dobivati navajene bile, so sol, ki je tam kupljena, s to pogodbo čez mejo voziti privolili, de se pri zato posebej odločenih sodnijah, en goldinar in trideset krajcarjev daca od eniga centa netto odrajta.

To pravilo samo tiste solí ne zadéva, ktero soséske Lesáske doline in Štálniga kantona na zgornjim Koroškim po pervni ceni od 3 gold. 30 krajc. po posebnim narvikšim privoljenji iz halske solnije dobivajo.

C. k. deželnimu poglavarstvu na Tiroljskim je naročeno, se s katedralnim administratorjem, kterimu je to tudi ob enim naznanjeno, zastran krajev, po kterih se tiroljska sol proti odrajtovanju imenovaniga solniga daca voziti ima, in zastran časa, od kadaj ima to pravilo začeti veljati, popred pomeniti in potém razglase po postavi napraviti.

To se da po ukazu visociga c. k. denarstviniga ministerstva od 18. svečana 1849 št. 4736 sploh na snanje.

V Ljubljani 25. svečana 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavár.

Št. 4587.

Razglas

(41.) (1)

c. k. ilirskiga poglavarstva.

Zastran prepovedi ogerskih bankovcov.

S pogledam na §. 14 štatút avstrijske narodne banke od 1. maliga serpana 1841, po kterim ima ta banka, dokler nji podeljeno narvikši pooblastenje terpi, v vsih cesarskih deželah le ona

sama pravico bankovce narejati in izdajati, se po sklepu ministerstva na znanje da, de se bankovci, ktere je ogersko puntarsko vladarstvo med ljudstvo razdalo, ne sicer v življenji in ne v očitnih kasah prejémati ne smejo, de je prepovedano, jih razdajati in z njimi plačevati, in de se imajo, ako se taki bankovci kje najdejo, posestnikom odvzeti in bližnji cesarski kasi odrajtati, ktera jih ima deržavni centralni kasi v vkončavje poslati.

To se da po ukazu visociga denarstviniga ministerstva od 24. svečana 1849 št. 2281 sploh na znanje.

V Ljubljani 1. sušca 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavár.

Št. 4588 **Oznanilo** (40.) (1)

c. k. ilirskiga poglavárstva.

Zastran spregledbe kazni ali štrafinge tistih, ki so se rekrutiranju odtégtnili, in pri sadanjim rekrutiranju svojo dolžnost spolnijo.

Po postavi zastran rekrutiranja se imajo tisti, ki se rekrutiranju odtégnejo, po zapovedi v vojašino vzéti. To odmérjenje kazni je v novim provizornim patentu zastran rekrutiranja od 5. grudna 1848 v svoji veljavnosti ohranjeno in po §. 12 tega patenta se imajo tisti, ki se rekrutiranju odtégnejo v namen zapovedniga vzétja v vojašinov klasni list Nr. 1 postaviti.

De se pa tistim, ki so se poprejšnjim rekrutiranjem bégama odtegnili in se zdaj ne upajo iz strahú pred postavljeno kaznijo nazaj verniti, vernitev k dolžnosti po tolaživnih napravah nove postave olajša, je visoko ministerstvo notranjih oprav v poméni z visokim vojnim ministerstvom po ukazu od 26. p. m. št. 1119 to le sklenilo:

1) Tistim, ki so se kakimu poprejšnjimu rekrutiranju zoper dolžnost odtegnili in potém še niso v vojašino vzéti bili, se popolnomo odpušenje vsih štrafing in hudih nasledkov pripravi, ktere so po postavi rekrutiranskim ubežnikom naklonjene, če pri sedanjim rekrutiranju svojo dolžnost dopolnijo.

Nimajo se tadaj v klasni list Nr. 1 enako takim postaviti, ki se imajo po postavi v vojašino vzeti, ampak v naslednje liste 2, 3 ali 4, v ktere grejo po njih starosti ali zavoljo družih okoljnost.

2) Vse obravnave in preiskovanje zavoljo ubežnosti od rekrutiranja, ktere se na kako rekrutiranje pred sedanjim nanašijo, so odpravljene, ako se ubežniki sadanjimu rekrutiranju podveržejo.

3) Te dobrote pa tistih ne zadénejo, kateri so, de bi vojašini odšli, sami se poškedovali. — Te zadenata §§. 161 in 162 II. dela splošnih strahovavnih bukev brez milosti.

V Ljubljani 3. sušca 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavár.

Št. 3254. **Razglas** (28.) (2)

Na zaprašanje, kako bi nekadanji posestniki žlahtniga rodú zavoljo tega, ker so posestniki kakega zemljiša, pravice iskati zamogli, od vojašine ali soldašine izjeti biti, je visoko ministerstvo notranjih oprav z ukazom od 5. t. m., š. 581, to le bolj natanjko določilo;

Ker v novim patentu zastran rekrutiranja od 5. grudna, p. l. dosedanje oprosteno od dolžno-

sti vojak biti razun unih, ki gospodo žlahtniga rodú zadevajo, niso odpravljene bile, ni dvómiti ali cvibljeti, de tistim žlahtnim, ktere kaka druga vpoprejšnjih postavah zastran rekrutiranja postavljenih pogodb oprosteno od vojašine kakor žlahtnost zadene, tudi zdaj ni treba, se rekrutiranju podvreči. Taka pogodba je posestvu gospodarstva, ktero je v djanju v posestvu. S pogledam na to pogodbo oprosteno ni nič razločka, ali je zadevni posestnik iz med nekadanjih grajšakov ali kmetijskiga stanú. Ta pogodba je pa vunder po postavi, z dvornim ukazom od 3. kozoperska 1822 št. 27383 razglašeni je takrat tukaj, če pravi posestnik z lastnim prizadevanjem, z lastnimi rokami zemljiše, ktero mora precej veliko biti, obdeljuje.

To se po ukazu visociga ministerstva od 5 t. m. št. 580 sploh na znanje da.

Od c. k. deželniga predsednistva.

V Ljubljani 12. svečana 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavár.

Št. 9927/1649. **Razglasilo** (27.) (2)

c. k. primorsko - dalmatinsko - kameralne vikši oskerbnije vsim nji podložnim gosposkam, uradnijam in finančnim stražam.

(Zastran naprave cesarskiga prodajstva solí v Volóski)

De zamorejo prebivavci izhodniga istrijskiga primorja in kvarnerskih otokov za čas sadanjih okoljšin belo istrijsko sol, kolikor jo potrebujejo, ložeje dobivati, je c. k. primorsko - dalmatinsko - kameralna vikši oskerbnija z upanjem, de bo visoko c. k. ministerstvo denarstva to naredbo privolilo, sklenilo: v Volóski prodajstvo take solí do pét in dvajset funtov napraviti in to tam postavljenimu c. k. minitnimu uradništvu izročiti.

Po postavi postavljena céná, po kateri se bo sol tukaj prodajala, znese tri gold. štirideset in sedem krajc. za cent, če bi za rabo v istrijskim colnim okrogji ali na kvarnerskih otokih — in pet goldinarjev petdeset in štiri krajcarje srebra, če je za vožnjo v c. k. colno poglavarstvo avstrijskih ilirskih dežel namenjena,

Prodajstvo se v Voloski začne 20. grudna 1848.

S tem dnevam se tudi ob enim doslej izjema pripušeno dopeljevanje solí iz unanjih dežel v primorsko colno poglavarstvo z odrajtevanjem postavljeniga plačila za skladanje čisto odpravi.

V Terstu 25. listopada 1848.

Franz Spurny,

c. k. pravi dvorni in kameralni colni opravník.

Fr. V. Šmichausen,

c. k. kameralni posvetovavec.

Št. 27932. **R a z g l a s** (31.) (2)

c. k. ilirskiga poglavarstva.

Kér je dac za iz Ogerskiga ali Horvaškiga na štajarsko ali v Ilirijo pripeljano sol le pobótanje (zglihanje) solne céné, kakoršna v colni zvézi obstoji, v horvaško - slovenskim kraljestvu pa je ondašnji kup za 1 gold. 23 krajc. ponižan, se mora dac, ki je bil v colni tarifi od léta 1838 za sol v colnih zalogah v Réki in Bukarih kupljeno in s primérnimi boléti razkazan, na 1 gold. 16 krajc. postavljen, za ravno toliko povikšati in se ima od dné tega razglosa z 2 gold. 39 krajc. od čistiga cénta prejémati.

To se na prošnjo c. k. štajarsko - ilirskiga ka-

meralniga oskerbnitva od 27. listopada 1848 št. 10820 in 19. t. m. št. 1639, kakor tudi po naravnim ukazu visociga denarstviniga ministerstva od 13. t. m. št. 3801 sploh na znanje da.

V Ljubljani 18. svečana 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavár.

Št. 3704. **R a z g l a s** (32.) (2)

c. k. ilirskiga poglavarstva.

Zastran prejéembe solniga daca na tiroljski meji pri vžitno-štiberskih uradnih v Krizantnu, Mavtuu, v Kotih (Winklern) in Logovim (Luggau).

Z ukazam visociga denarstviniga ministerstva od 22. prosenca 1849 št. 90 je za tiroljsko sol, ki v druge dežele gre, in ktere cena je po narvikšim sklepu od 10. maliga travna 1848 od 5 gold. na 3 gold. 30 krajc. za cent ponižana bila, za vlago od 1 gold. 30 krajc. (eniga goldinarja, 30 krajc. srebra) od čistiga centa zapovedana.

Ta dac se začne prejemati z 20 t. m. pri koroških vžitno-štiberskih uradnih v Krizantnu, Mavtnu, v Kotih in v Logovim, kterim je že to od zadevne gospóske naznanjeno.

To se da na prošnjo c. k. štajarsko-ilirskiga zedinjeniga kameralniga vikšiga oskerbnitva na znanje, de se vsak vé po tém ravnati.

V Ljubljani 20. svečana 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavár.

Št. 2512. **R a z g l a s** (23.) (3)

c. k. ilirskiga poglavarstva.

Provizórna postava spoznovávcov nekatoljske vére.

Ministri so pri Njih Velicástvu za pooblastenje prosili, do doveršne obravnave cerkvénih zadév sploh ustavno postavu zastran podložnih nekatoljske vére dati.

Njih Velicástvo so s sklepam od 26. prosenca ministerstvu to pooblastenje dati blagovolili, in ministerstvo je po visocim naznanilu gospoda ministra notranjih oprá od 30. prosenca t. l. št. 2260 to provizórno (začasno) postavu dalo:

1) Protestantje, ki so doslej nekatoljčani v avstrijskim cesarstvu imenovani bili, se imajo prihodnje v gospóskinih zadévah „evangeljčani avgsburške ali evangeljčani helveške vére“ imenovati.

2) Prestop od ene keršanske vére v drugo je vsacimu pripušén, ki je 18. léto spolnil; le to le je pomniti:

Kdor želi prestopiti, ima dolžnost, ta svoj namen duhovnu cerkvéne srenje, v kteri je doslej bil, priča dvéh mož, ktera sam zvoli, razodéti, in štiri tédne po tem razodetji zopet duhovnu tiste cerkvéne srenje priča ravno tistih ali pa dvéh družih mož, ki jih sam zvoli, poterediti, de pri svojim naménu ostane.

Zastran vsaciga téh razodétij ima dohoven dolžnost, tistimu, ki ima namen prestopiti, pričevanjski list (cajgnis) dati.

Ako bi se duhoven iz kakoršniga vzroka koli branil, pričevanjski list dati, imajo priče pravico, ga narediti.

Ta dva pričevanjska lista ima prestopnik duhovnu cerkvene srenje, v ktero prestopi, pokazati, in s tém je prestopitev sklenjena.

Vse druge dosedanje postavu zastran prestopa se denejo ob veljavnost.

3) Kerstne, zakonske in mertvaške bukve se od

duhovnov evangeljčanov avgsburških in evangeljčanov helveških cerkvénih srenj zastran od njih storjenih cerkvénih djanj ravno tako oskerbujejo in iz njih spiski z njih podpisam z ravno tako postavno močjó dajejo, kakor se to pri katoljskih duhovnih déla.

4) Štólne plačila in druge davšine v denarjih in v natori za cerkvéne opravila, ktere bi iméli evangeljčani avgsburške in evangeljčani helveške vére katoljskim duhovnam odrajtovati, nehajo prihodnje, ako se za opravke ne terjajo, ktere kotoljski duhoven res opravi, in ako niso réčne (dinglich) na posestvo upisane davšine.

To veljá tudi zastran davšin, ki grejo mežnarju.

5) V nekterih krajih navadne davšine, ki jih imajo evangeljčani avgsburške in evangeljčani helveške vére katoljskim šolskim učenikam odrajtovati, nehajo tam, kjer imajo uni lastne šole in svojih otrok v katoljske šole ne pošiljajo.

6) Pri možitvah in ženitvah nekatoljčanov se imajo oklici samo pri službah božjih, h kterim ženin in nevésta hodita, pri možitvah med katoljskimi in nekatoljskimi pa v cerkvi vsaciga njih opravljati, in zastran tega zgubi §. 71. deržavnih postavnih bukev svojo veljavnost.

V Ljubljani 3. svečana 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavár.

Mnogoverstne oznanila.

(37.)

(1)

Prodaja drevés in sémena.

Na vertu kmetijske družbe na Poljanah v Ljubljani so na prodaj murbne drevésca:

létne	po pol kr. ali sto drevésic za						— gold.	40 kr.	
dvelétne	1	"	"	"	"	"	1	30	"
trilétne	2	"	"	"	"	"	3	10	"
štirilétne	4	"	"	"	"	"	6	20	"
pétlétne	6	"	"	"	"	"	9	30	"
šestlétne	8	"	"	"	"	"	12	40	"
sedemlétne	10	"	"	"	"	"	16	—	"

Tudi murbniga sémena je lot po 20 krajc. na prodaj.

Kmetijska družba ima tudi visoke jagmeta (Piramidenpappeln) mnoge starosti in velikosti in posebne lepôte po 6 do 20 krajc. na prodaj.

Naročila naj se napovéjo v pisarnici kmetijske družbe v Šalendrovih ulicah pod šte. 195, ali pa na njenim vertu na Poljanah pod šte. 46 pri dohtarju Strupitu.

Odbor kmetijske družbe v Ljubljani.

(43.)

(1)

Cépi žlahnih jabelk in hrušk.

Kdor si hoče to spomlad žlahnih jabelk in hrušk cepiti, dobí pri meni brez plačila cépe naslednjih plemén.

I. Jabelka:

No. 1. Turški kalvilar, No. 2. Amaljin jenski kalvilar, No. 3. karminni kalvilar, No. 4. beli avgustni kalvilar, No. 5. poljsko vinsko jabelko, No. 6. nemški gulderlin ali štucelj, No. 7. Fromov pisani malinčar, No. 8. Virginski Rožčar, No. 9. Frankno jabelko, No. 10. Tulpno jabelko, No. 11. Zofijno sladko jabelko, No. 12. Cesar Aleksander rusovski, No. 13. Angležki Cahaški rambúr, ali liberna, No. 14. Princeznik, No. 15. Pepinc Kerinov, No. 16. Welingtonovo jabelko, No. 17.

Dominiske ali božje jabelko, No. 18. beli zimski tófelj, No. 19. poletni rumeni kosmač, No. 20. Berlinski kosmač, 21. Marcipanski kosmač, No. 22. Antiljski beli kosmač, No. 23. velikomuhasti rudečo-rujavi kosmač, No. 24. Karpentinov kosmač, No. 25. cimetni kosmač, No. 26. Maškonov terdi rumeni kosmač, No. 27. plošnjati kosmač, No. 28. Kraljevi kosmač, No. 29. Nierov kosmač, No. 30. zimski plošnjati pisani Kosmač, No. 31. Angležki špitalski kosmač, No. 32. rudečkasti kosmač, No. 33. rujavi jesenski kosmač, No. 34. Slovézni kosmač, No. 35. Holandski rudeči Belfler, No. 36. zimski rumeni štetinar, No. 37. jesenski pisani sladkelj.

II. Hruške:

No. 1. Jesenska bela puternica, No. 2. Salcburgarca, No. 3. poletna Dehantovka, No. 4. Tiroljska citronka, No. 5. Buggiova bergamonta, No. 6. dolgorecljata zimska pastirka, No. 7. francozka sladka muškateljca, No. 8. zimska Bergamota, No. 9. Zlatínka, No. 10. jesenska rudečo-rujava puternica, No. 11. poletna muškateljca, No. 12. Neapolitanska kraljeva.

Ferdinand J. Šmidt,

v Šiški nad Ljubljano „pri Kovaču“.

(38.)

Pri J. Giontinitu, bukvarji v Ljubljani No. 237 na velikim tergu so prišle te dni postne pridige v starim pravopisu na svitlo pod imenilam:

Sveta pokora,
sédem postnih pridig, ktere je pridigoval
v létu 1846

Pater Joahim Nastran,

duhoven frančiškanarskiga reda, in kaplan predmestne fare „Marijniga oznanjenja v Ljubljani.“

Ljubi popotniki proti dolgi večnosti! Kaj vam hočemo za sveti postni čas lepšiga in koristnišiga v roke podati? kakor bukvice nar lepšiga naména, bukvice sv. pokore, v kterih boste na eni strani ostudnost greha, nesrečni in žalostni stan grešne duše spoznali; na drugi pa pripomočke zvedili, ki nam jih je Jezus Kristus v zakramentu sv. pokore zapustil, in po kterih zamoremo, ako smo bili také nesrečni v greh zabresti, zopet milost in gnado razžaljeniga Očeta doseči.

Imenovane pridige so také lepe, polne pobožniga duha in v lahko umevnim jeziku pisane, de jih vsakimu, posebno pa vnetim poslušavcam božje besede, vživo priporočimo, ktere veljajo mehko vezane le 16 krajcarjev v srebru.

Dobijo se tudi po imenovani ceni pri gospodih bukvarjih: Gajgerji v Celji, Leirerji v Marburgu. Weitzingerji v Radgoni, Sigmundu v Celjovcu, Wecusteku v Novim mestu, Hofmanu v Belaku in Rešu v Krajnji.

(36.)

Pohvaljenje.

Ljubljanski mojster in umetelnik gospod *Ferdinand Malihovski* je v l. 1848 v farni cerkvi sv. Petra v Ljubljani nove orgle naredil, ktere so zavolje lične podobe in lepih čistih glasov od mož, ki se v orglanji dobro znajdejo, z enim glasam hvalene. — Te orgle imajo 23 registrov v dveh manualnih in 1 pedalu, register Frauenflöte in Corno inglese sta od gosp. mojstra najdena in sosebno prijetna; registri Contra-Bass, Violon-Bass, Viola-Gamba v pedalu in Bordunal v manualu imajo po 16 čevljev in ti drugi po

primeri. Vse delo je lepo, terdno in natanjko, 12 registrov ima pišale iz čistiga angleškiga cina, te male lesene so iz zelenice (Buchsbaum); vsih pišal je 1328 in orglar gleda prot velikimu oltarju.

Te tako umno, lepo in po ceni skozi in skozi iz noviga narejene orgle so v resnici pravo mojstersko delo, ki že také lepo cerkev še bolj povzdignejo. Podpisano oskerbništvo spolni zavoljo tega rado prijetno dolžnost, de imenovaniga gosp. mojstra tukaj očitno pohvali in ga vsim, ki orgel potrebujejo, serčno priporoči.

Oskerbništvo farne cerkve sv. Petra v Ljubljani
1. sušca 1849.

(29.)

Priporočenja vredne bukve za sv. postni čas!

Pri Janezu Giontinitu, bukvarji v Ljubljani Nr. 237 na velikim tergu so na svitlo prišle in so na prodaj:

Sveti Post ali premišljevanja in molitve
v vsaki dan sv. posta. Po nemškim častitljiviga gospoda Havberja poslovenjen z dovoljenjem visoko častitljiviga Ljubljanskiga škofijstva. Natisnjen v starim pravopisu velja nevezan 24 kr., terdo vezan 30 kr., v usnji in nekaj pozlačen 45 kr., usnjat zvezik z zlatim obrezkam pa 1 gold. in 12 kr. v srebru. Na 6 na enkrat kupljenih bukev se edine dodá.

Napeljevanje vesolno ali veliko spoved
opravljati. V Ljubljani 1844. velja 12 krajc.

Terpljenje pravičniga in pokora grešnika
z nekterimi večnimi resnicami v izgledih in prigodbah i. t. d. Spisal v starim pravopisu L. Jeran in veljajo 20 kr.

Pobožnost svetiga Jožefa, molitevne in pobožljive bukve v počastenje sv. Jožefa, rednika Jezusoviga in deželniiga potrona, olepsane s krasno podobo sv. Jožefa. Veljajo v terdih planitcah vezane 48 kr., vse v ličnim usnji pa 1 gold.

Prešerin F., Dr., Kerst pri Savici. Povest v verzih. V Ljubljani 1836. Velja 20 kr.

(35.)

Zahvala.

(V natisu zakasnjena.)

S hvaležnim sercam se tudi jez oglašim, in hočem dobrotnika, ki mi je pretečeno léto Novíce podaril, prečestitiga gospoda Ujeta, serčno zahvaliti.

Prečestiti gospod so mi lanjsko léto bres moje prošnje in vednosti za novo léto 1848 (za me še prvi tačaj Novíc) pošiljati začeli, z veseljem sim jih sprejel, bral in tudi svojim prijatlam podelil, in jih v branji noviga pravopisa po moji moči podučil. Oterpnjen je v prvim času marsikteri za slovensino bil; zdej pa moram očitno reči, de slovenski duh v njih prebiva, in de mene za Novíce, kér so mi jih imenovani gospod zopet podarili, prosit hodijo, drugi pa so si jih sami preskerbeli.

Veliko koristniga so mi Novíce pretečeno léto prinesle, in še veliko več upam v tekočim létu hrane v njih dobiti. — Lepa hvala za nje prečestitimu gospodu Ujetu!

12. prosenca 1849.

J. S. Lepstanski.